

der gaar fladt langs med Jorden paa den sidste Strækning, feier Fjenden bort, selv om han ikke netop staar paa det Sted, hvor man har beregnet, at Kuglen skulde slaa ned, men blot i den nærmeste Omegn foran eller bagved. Derfor giver det, som man kalder for Kuglens flade Bane, en overordentlig Tilvæxt til disse Kanoners Skudsikkerhed, og Virkningen tiltager yderligere derved, at man har opfundet en ny Konstruktion af Projektiler til dette Skyts. Man har faaet et fuldstændig fortrinligt System saavel af Sprænggranater som af Granatkardætsker, saa at Forholdet ogsaa her er ganske overordentlig heldigt for denne Kanon. Vil man f. Ex. sammenligne denne Kanons Træffesandsynlighed med vor Kanons, saa vil man se det høist aparte Tilfælde, at endog paa den næsten dobbelte Afstand leverer den preussiske Kanon ved at skyde med sine nye, dobbeltvæggede Granater et Antal af Træffere, der er omtrent tre Gange saa stort, som vor Kanon ved at skyde med sine Granater leverer paa omtrent den halve Afstand. Dette er ganske vist en Overlegenhed, som forøger de andre Egenskaber i en endnu større Grad. Men desuden er der til den nye Kanon konstrueret en Granatkardætsk af fortrinlig Beskaffenhed. En saadan Granatkardætsk er nemlig et hult Projektil, som udstydes af Kanonen, og som er fyldt med en større Masse Infanterikugler; paa Grund af Beskaffenheden af den Sprængladning, hvorved selve Granaten sprænges, sender Granatkardætsken saa i Sprængblikket en Buxet af disse Kugler i Retning lige imod Fjenden. For den, der vil faae Leilighed til at gjøre sig bekendt med Skiver, som have været Gjenstand for Beskydning af den preussiske Kanon, og til at anstille Sammenligning med tilsvarende Skiver, som have været Gjenstand for tilsvarende Forsøg med vor Kanon, vil Forholdet da vise sig at være dette, at efter Beskydningen med den preussiske Kanon er Skiven oversaaet med Huller, tilveiebragte af Granatdele eller Kugler, medens efter Beskydningen med vor Kanon det ene Hul staar og striger paa langt større Afstand hen til det andet. Jeg tror derfor, at det ikke er ganske usandt, hvad jeg for 8 Dage siden hørte som en rigtignok meget populær Betegnelse for disse nye Kanoners Virkning; der blev nemlig sagt, at der ikke var nogen som helst Tvivl om, at disse Kanoner vilde paa Afstande af indtil 4, 5 til 6000 Alen ikke alene slaa enhver større Infanterimasse, der nogenlunde samlet vilde forsøge at nærme sig, til Bankeløb, men ogsaa halve den fuldstændig til Kluffis. Jeg tror, at det er en populær Betegnelse, som i Virkeligheden er fuldstændig sand, og hvis Rigtighed en Anvendelse under alvorlige Forhold vistnok vil bekræfte.

Naar de Herrer maatte ønske at vide, hvorledes andre Stater have stillet sig med Hensyn til disse Spørgsmaal, saa vilde de kunne faae at se, at de alle have søgt at løse de Problemer, hvorom der her er Tale, for at faae et godt Felt-

artilleriskyts. Det er ikke alene den preussiske Hær, men hele den tydske Hær, altsaa alle Stater, som høre under det tydske Keiserrike, som fuldstændig have indført dette nye preussiske Kanonsystem ved Udgangen af Aaret 1875. De have der to Slags Feltskyts, men begge af samme System, det ene for det ridende Artilleri og det andet for det svære Feltartilleri, men forøvrigt med Hensyn til Konstruktion af Kanon og Projektiler fuldstændig i Overensstemmelse med, hvad den høitærede Krigsminister har paatenkt at indføre her. I Østerrig har man ligeledes optaget det Krupp'ske System, uden dog at bestille Kanonen hos Krupp; men det er af den Grund, at Østerrig saa vel har store industrielle Værksteder som store Beholdninger af Broncefanoner, af hvilke man ved en mindre betydelig Omændring har troet at kunne faae et brugbart Skytsmateriale. I Rusland er ligeledes det Krupp'ske Bagladesystem indført, ganske vist endnu kun det ældre System; men man er dog vistnok i Tante om at ville gaa over til det nye. Italien har for Diebliffet gjort en Bestilling hos Krupp paa 4—500 Kanoner, hvortil Pengene bleve bevilgede ifjor af Kamrene, og der er al Grund til at formode, at de skulle være af lignende Kaliber og af samme Konstruktion som dem, den høitærede Krigsminister har foreslaaet. Af Stormagterne er, saa vidt mig bekendt, England den eneste, som ikke er gaaet over til Bagladesystemet; maaskee kan der for dette Land være særlige Grunde for at beholde den armstrong'ske Kanon med dens Staalløb, der er omgivet med en Smedejernstrøpe udenom. De fleste mindre Magter i Europa have fulgt det Exempel, der er givet af Stormagterne. Tyrkiet har saaledes faaet Kanoner efter det nyeste Krupp'ske System, ligeledes Spanien, Rumænien og flere andre Stater. Belgien har allerede i længere Tid haft Bagladeskanoner, men rigtignok af det ældre System. Saa vidt jeg erindrer, har Holland anstillet en Mængde Forsøg, efter hvilke det utvivlsomt vil antage det nye Bagladesystem, om det end maaskee endnu er tvivlsomt, om det vil tage Staalkanoner eller muligvis holde sig til Bronze, hvoraf der haves en hel Del. Det stiller sig derfor saaledes for mig, at medens vi tidligere med Hensyn til Beværspørgsmaalet vare den første Magt i Europa, der havde beoebnet hele Infanteriet med det nye Bagladesvaaben — ja, Preussen havde naturligvis tidligere sit ældre Fængnaalsgevær — at medens vi vare den første Magt i Europa, der havde beoebnet hele sit Fodfolk med Bagladesvaaben af ny Konstruktion, saa ere vi for Diebliffet nu meget nær ved at blive en af de sidste Magter, der gaa over til Bagladeskanonen af nyt System.

Jeg tror, at de Herrer derfor vistnok ville indrømme, at det er naturligt, at der ikke i Tshinget i Virkeligheden er eller kan være nogen Menighed om det Spørgsmaal, at vi bør gaa over til